

Legyen emlékezetes e nap: TEGYEN MAGYAR ÁLLAMPOLGÁRI ESKÜT SZEKSZÁRDON,

a Béla király téri katolikus templomban,
a szüreti napok keretében!

Tisztelt Szekszárdiak!

Városunk szeretné emlékezetesé tenni a Magyarországon és a határon túl élő nemzettársaink magyar állampolgárrá válását. Ezért amennyiben magyararkta testvérvárosainkban - a vajdasági

Óbecsén, a temesközi Lugoson és Facsádon, továbbá Erdélyben, a Felvidé-

ken, Kárpátalján, a Muravidéken, vagy a világ bármely részén élő rokonaik, vagy barátai a közeljövőben kívánnának magyar állampolgári esküt tenni, honosítási kérelmükön jelöljék meg Szekszárd városát.

2011. szeptember 17-én, a Szekszárdi Szüreti Napok keretén belül, a belvárosi katolikus templomban tartandó ökumenikus istentisztelet során vehetik át az állampolgárságot igazoló okiratot, majd az új magyar állampolgárok a szüreti napok felvonulójaként együtt ünnepel-

hetnek több ezer emberrel. A honosítási kérelmükkel hozzánk fordulónak minden adminisztrációs segítséget megadunk, ám a 3-4 hónapos ügyintézési határidő miatt fontos, hogy legkésőbb május 15-ig jelöljék meg Szekszárd városát az állampolgársági eskü letételének helyszínéül.

Az eljárás menetéről részletes információkkal a Polgármesteri Hivatal Hatósági Irodáján Parrag Ferencné anyakönyvvezető szolgál az alábbi telefonszámon, vagy e-mailen:

Tel: 06/74 504-162
(külföldről: 0036 74/504-162)
E-mail: parrag.kati@szekszard.hu

Horváth István,
Szekszárd város polgármestere



Legyen Ön is részese a nemzet együvé tartozásának!

Felavatták Baka István portrészobrát

A gyerekek elviszik a verseket világszerte



A költő szobrát a képünkön jobbról látható dr. Haag Éva és Fetzter Györgyi avatta fel

(Folytatás az 1. oldalról.)

Kis Pál István tanár-költő szintén személyes emlékeit idézte fel, hiszen népművelőként és tévésként többször találkozott vele. Majd az ezer szállal Szekszárdhoz kötődő költő verseiről szólva kifejtette, hogy hetedik-nyolcadikos diákoknak tartott előadásain azt tapasztalta, a fiatalok érzik és értik a költeményeket, tehát nagy bátorság azoktól, akik azt mondták: Baka István költeményei nem gyerekeknek valók. Azt kérte a jelenlévő diákoktól, s szünete azoknak, akik nem lehettek ott az ün-

nepségen, hogy a vigyék a Baka-verseket szerte a világra.

Amikor Farkas Pál szobrászművész lépett a mikrofonhoz, úgy fogalmazott: elvei szerint a szoboravatón ne az alkotó, hanem maga az alkotás „beszéljen”. Most viszont fordult a dolog, ezért ő kettejük barátságáról szólt, majd Baka belső világáról, amit reményei szerint visszatükröz a szobor. Végezetül annyit mondott, hogy Baka István visszatért Szekszárdra, amit oly szépen az angyalok városának nevezett. Néma csend uralta az iskola előtti teret, amikor leleplezték a portré-

szobrot, amely valóban visszatükrözi költőnk belső világát. Arca beragyogta a kis parkot, s akik őt személyesen ismerték, emlékeikben „elkapták” a visszahúzódó, szerény Baka István arcvonásait, sőt, meglátták a parányi mosolyt is szája szegletében.

S most külön fejezetben méltassuk a nagy igényességgel összeállított színvonalas műsort. Az iskola diákjai jól értették Baka sorait, de a költészet napja tiszteletére elmondott Pilinszky, Reményik vagy Babits verseit is. Minden mondatot fegyelmezetten, meggyőző erővel, igen felkészülten

adták elő, s korosztályukra általában nem jellemző visszafogott eleganciával tolmácsolták a költők gondolatait. A kiskórus produkciója is remek volt, ahogyan minden „megmozdulás”, ami ezen az emlékezetes délutánon történt. Hogy mindez elsősorban melyik pedagógus munkáját dicséri? Fetzter Györgyi igazgató, az ünnepség háziasszonya határozottan jelentette ki: csapatmunka volt ez a javából.

V. H. M.

BAKA ISTVÁN:

Itt

Itt minden gyom örül a délnak,
hogy nem kell másra vetnie
parányi árnyát. E vidéknek
holtan se lennék semmije.

Minden bokor magának térdel,
esdvén az Istentől esőt,
s ha küld - kuporgatja a tócsák
ezüstfilléreit a föld.

S azt is tudom, mindegy e tájnak,
leszek vagy nem leszek jelen;
csecsemő arcáról a légy:
elröppen emlékezetem.

Csontjaimmá szikkadt magányom
nem mállik szét soha e földben, -
a kiürült jövőbe lépnek
mégis, hogy sorsommal betöltssem.